

Елегія, написана після бурі

Володимир Підпалий

Стомившись, буря чорні крила
закинула за чагарі...
Настрахані борсученята
пооживали у норі...

Старі дерева опустили
крислаті крони до землі,
молодняки попіднімали
свої лозинки, мов шаблі...

І сонце вмилось, як дитина,
і пряжу золоту пряде...
А листя зірване кружляє
й ніяк додолу не впаде...